

de, der tidligere have underkastede sig Examen, have maattet gennemgaa. Man ser ogsaa af begge de ærede Ministres Foredrag, at de gaa ud fra den Ansæelse, at den praktiske Prøves Betydning for praktisk Dygtighed er meget tvivlsomt; thi ellers vilde naturligvis Anordningen i den Retning ikke være bleven udstedt. Med Hensyn til min Betragtning af Sagen bliver Hovedspørgsmaalet egentlig det, at det er mærkeligt, at Ministeriet ikke har forelagt et Lovforslag, der gik i den Retning som den sædvanlige Anordning, thi da var dette Spørgsmaal selvfølgelig aldrig blevet reist her i Thinget. Det forekommer mig, at det vilde have været det Naturlige, at selve Ministeriet havde bragt denne Lov frem i en saa udvidet Skikkelse, som Ministrene have antydnet. Forresten maa jeg, da der er Tale om den ene Side af Examens praktiske Betydning, tillade mig at gjøre de ærede Ministre det Spørgsmaal, om der ikke er givet Ministeriet en Bevillingsmyndighed til at befri Examinati juris for den Pligt at have første Karakter, ligesom der maa være givet Ministeriet en saadan Myndighed med Hensyn til andre Embedsstillinger. Man ser f. Ex. Antimænd beklæde deres Stillingen uden at have fyldestgjort de Fordringer, som Loven stiller, og altsaa skulde man tro, at det Samme maatte kunne gjøres ligeoverfor examinerede Jurister. Efter de høitærede Ministres Foredrag skal jeg ikke udtale mig videre; thi det forekommer mig klart, at de ærede Forslagsstillere ville kunne komme igennem med dette Forslag.

Justitsministeren: Jeg tror, at det ærede Medlem brugte stærkere Udtryk, end hans Grunde hjemlede; det er jo imidlertid tilbørlig en Smagssag, og jeg skal derfor ikke dvæle videre derved; kun maa jeg have Lov til at bruge de samme Ord, thi ellers er der ikke Lighed i Stillingen. Naar det ærede Medlem sagde, at det var en Urimelighed, at de, der tog Examen efter Anordningen af 30te Juni d. A., skulde være stillede lettere og heldigere end de, der havde taget den tidligere Examen, at det altsaa var en Urimelighed, at de, der før den Tid havde faaet laud ved den theoretiske Dels fuldstændige Prøve, eller havde faaet

Bekvem ved denne Del af den fuldstændige Prøve, ikke opnaaede de samme Goder som Bedkommende, der underkastede sig den nye Prøve, saa overser virkelig det ærede Medlem, at hvis dette er en Urimelighed, saa kan en tilsvarende Urimelighed fremkomme, hvergang en Examen lettes. Det er jo en ren Hændelse, at Lettelsen her blandt Andet fremkommer paa den Maade, at der var en Adskillelse imellem den theoretiske og den praktiske Prøve, og at den praktiske er bortfalden, saa man kan gjøre det Tankeexperiment, at lade den nye Anordning faae tilbagevirkende Kraft. Men under andre Forhold er det en Umulighed. Lad os tage et Tilfælde, som jo overmaade let kan hændes, at der tidligere har været en vis Karakterberegning ved Examen, og denne Examen lettes, er det da ikke indlysende, at det Resultat, hvortil Bedkommende ere komne tidligere efter den strengere Examen, kan paa ingen Maade omgjøres, selv om det kan bringes til Evidens, at de Paagældende senere vilde have faaet en bedre Karakter efter den nye Prøve? Lad der være et Fag — jeg maa bede de Herrer undskylde, at jeg gaar noget i Detail, men jeg er nødt dertil for at vise, hvor urimelige det ærede Medlems Urimeligheder ere — sæt, at der er et Fag, hvori der tidligere fordredes Prøve, men som siden bortfalder — jeg forudsætter, at man fjerner Karakteren for hvert enkelt Fag — og Bedkommende faa som det Totalresultat, der fremkommer ved at lægge de enkelte Karakterer sammen, kun har faaet 2den Karakter paa Grund af en forholdsvis daarlig Karakter i dette enkelte Fag. Nu kommer der altsaa en ny Ordning af Examen, hvorefter dette Fag ophører at være Examinationsgenstand, og naar dette Fag udelukkes, vil Bedkommende ved en Sammenlægning af de øvrige Karakterer kunne faae bedste Karakter. Vil det ærede Medlem nu paastaa, at man af den Grund skulde lade være at give den nye Ordning af Examen, eller at det skulde være rigtigt at lade den nye Ordning faae Indflydelse paa den tidligere Karakter? Det er jo en ren tilfældig Omstændighed, at der er denne Adskillelse imellem den theoretiske og den praktiske Prøve. Det er for den Enkelte saa overordentlig tiltalende at faae en bedre Karakter